

РЕШЕНИЕ

№ 5743

гр. София, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4477** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.83, ал.4 във вр.с чл.156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на "Алегро 2000" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.Б., срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220992104105240/17.12.2021 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 424/21.03.2022 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага оплаквания за неправилно приложение на материалния закон. Отрича приетото от органа по приходите, че общата стойност на публичните му задължения, събирани от НАП, надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения. От Съда се иска да отмени обжалвания акт. В с.з. процесуалният представител на жалбоподателя адв.Д. пледира за уважаване на жалбата и за присъждане на разноските по производството по представения списък.

Ответникът – Директорът на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез пълномощника си юк.З. оспорва жалбата, като изразява становище за законосъобразност на обжалвания акт и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

В писмо изх.№ 1524-00-1860/13.10.2021 г. на офис "М." при ТД на НАП-гр.С., отправено до отдел Регистрация в дирекция Обслужване при ТД на НАП-гр.С. (л.198), са изложени констатации, че дружеството-жалбоподател системно, за повече от 45 данъчни периода не внася декларираните със СД по ЗДДС задължения по ЗДДС, а общият размер на непогасените му публични задължения, събрани от НАП, възлиза на 1 520 711.18 лв., надхвърля общата стойност на активите му, намалена с размера на неговите задължения.

Въз основа на указаното писмо, с Резолюция № 222692103269150/ 14.10.2021 г., издадена от А. Д.-С., Началник отдел при ТД на НАП-гр.С. (л.192), е възложена проверка за наличие на основания за дерегистрация на задълженото лице по ЗДДС.

При проверката е установено, че основната търговска дейност на дружеството е електронна търговия с офис продукти по каталог, която се извършва със собствени оборотни средства и от собствен офис и складово помещение.

На жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от 15.10.2021 г. (л.200). В отговор с опис от 28.10.2021 г. (л.204) проверяваното лице е представило писмени обяснения, справки за установяване имущественото състояние на дружеството от №1 до №5, декларация обр.СД-46, копия от нотариални актове за покупка на недвижими имоти на дружеството, аналитичност на сметки от гр.20 и гр.30, сметка 411 и договор за счетоводно обслужване. Органът по приходите е обсъдил представените документи и ги е съпоставил с данните от информационната система на НАП.

Съгласно представената от проверяваното лице оборотна ведомост за периода от 01.10.2020 г. до 30.09.2021 г. то притежава активи на обща стойност 3 316 420,20 лв., в т.ч. ДМА по балансова стойност в размер на 248 783,73 лв., материали в размер на 57 483,71 лв., стоки в размер на 900 648,47 лв., доставчици по аванси в размер на 128 737,17 лв., доставчици по аванси във валута в размер на 20 571,01 лв., вземания от клиенти в размер на 1 949 776,52 лв., каса в лв. в размер на 593,83 лв., pausera - лв. в размер на 4 393,03 лв., pausera - евро в размер на 5 341,38 лв., pausera - euro в размер на 91,35 лв.

Според същата оборотна ведомост задълженията на дружеството възлизат на 2 737 799,32 лв., в т.ч. получени краткосрочни заеми в размер на 2 160 648,11 лв., клиенти по аванси в размер на 54 245 лв. и задължения към други кредитори в размер на 12 367,84 лв.

При проверка в информационната система на НАП е установено, че към 17.12.2021 г. проверяваното лице има непогасени задължения в общ размер 866 055,21 лв. по влезли в сила РА и СД, както следва: ДДС по РА № [ЕГН]/09.09.2011 г. в размер на 7 127,78 лв., ДДС по РА № [ЕГН]/31.07.2012 г. в размер на 135,80 лв., ДДС по РА № Р-22221515003481-091-001/04.11.2015 г. в размер на 35 704,62 лв., ДДС по РА № Р-22221517007430-091-001/20.04.2018 г. в размер на 64 192,39 лв., ДДС по РА № Р-22221520002565-091-001/08.01.2021 г. в размер на 61 232,28 лв., ДДС по СД в размер на 295 921,33 лв., Корпоративен данък по РА № [ЕГН]/31.07.2012 г. в размер на 11 083,39 лв., Корпоративен данък по ГДД в размер на 56 021,70 лв., ДДФЛ в размер на 68 299,64 лв., Други данъци по ЗКПО в размер на 830,08 лв., ДОО в размер на 165 545,53 лв., Здравно осигуряване в размер на 65 119,19 лв., УПФ в размер на 34 786,40 лв. Отбелязано е, че определените задължения за ДДС с РА №

P-2221518007904-091-001/18.12.2019 г., който е в процес на обжалване, в размер на 61 560,35 лв., не са изискуеми.

След направена съпоставка между активите на дружеството (3 316 420,20 лв.) и задълженията му (2 737 799,32 лв.), органът по приходите е установил, че дружеството има публични задължения, събирани от НАП (в размер на 866 055,21 лв. по данни от информационната система на НАП), общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения. Така органът по приходите е направил извод, че жалбоподателят следва да бъде deregистриран по ЗДДС съгласно чл.176, т.4 ЗДДС

При така установената фактическа обстановка е издаден обжалваният АДЗДДС № 220992104105240/17.12.2021 г., връчен на 04.01.2022 г. по реда на чл.30, ал.6 ДОПК.

Възприетата от органа по приходите фактическа обстановка при извършване на проверката се установява от представените по делото писмени доказателства, описани по-горе.

Недоволен от издадения му АДЗДДС, жалбоподателят го е оспорил по административен ред и с Решение № 424/21.03.2022 г. на Директора на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП същият е потвърден.

По делото бяха приети следните писмени доказателства:

Представени от жалбоподателя: удостоверение за съществуването и представителството на "Алегро 2000" ООД; приложените към жалбата и представени в хода на проверката счетоводни документи (л.26, л.253); съдебни решения по обжалване на РА, издадени на дружеството (л.570); документите, по които е работило в.л. по ССЕ извън кориците на делото (л.582, прил.2).

Представени от ответника: пояснение, че Актът за регистрация на жалбоподателя по ЗДДС и заявлението за регистрация са унищожени; РА, цитирани в обжалвания АДЗДДС, заедно с РД към тях, както и пояснение относно обжалването им (л.364, прил.1 в класьор).

По делото беше изслушана съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице О. Т., която даде заключение по следните задачи:

1. Подавани ли са редовно СД по ЗДДС от страна на "А. 2000" за 45-те данъчни периоди, предхождащи обжалвания АДЗДДС.

2. В зависимост от отговора по този въпрос, да се даде заключение относно това внасян ли е в бюджета съответният данък по тях, в зависимост от резултата за периодите - в какъв размер и по коя банкова сметка

3. Въз основа на данните по изпълнително дело № 22140009384/2014 г., както и въз основа на представените по делото счетоводни документи на дружеството-жалбоподател, да се даде заключение:

3.1. Какъв е размерът, естеството и произхода на задълженията на "Алегро 2000" ООД към дати:

- 30.09.2021 г. (съгласно цитираната в обжалвания АДЗДДС обратна ведомост за м.09.2021 г.)

- 17.12.2021 г. (дата на издаване на обжалвания АДЗДДС).

- 21.03.2022 г. (дата на издаване на решението на Директора ДОДОП).

3.2. Какъв е размерът на активите и пасивите на дружеството-жалбоподател към посочените дати.

4. Въз основа на данните по изпълнително дело № 22140009384/2014 г. да се даде заключение:

4.1. Какъв е бил размерът на публичните задължения на "Алегро 2000" ООД към 02.05.2018 г. (датата на приключване на предходната проверка за наличие на обстоятелства за deregистрация, документирана с Протокол № П-222215170068032-073-001/02.05.2018 г. – л.186-191 от делото).

4.2. Налице ли са погасявания по това дело за периода от 02.05.2018 г. до датата на проверката на вещото лице и в какъв размер са същите.

4.3. Как са били разпределяни постъпилите суми по изпълнителното дело от страна на публичния изпълнител за горепосочения период.

4.4. Какъв е актуалният размер на публичните задължения на "Алегро 2000" ООД по изпълнителното дело към датата на извършване на проверката от вещото лице.

Съдът ще коментира експертното заключение при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка Съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена на 01.04.2022 г. (л.6) чрез надлежно упълномощен адвокат (л.15, л.355), от активно легитимирана страна, адресат на оспорения отказ, за когото той е неблагоприятен, в преклузивния срок по чл.156, ал.1 ДОПК от съобщаване решението на Директора на Д"ОДОП"-гр.С., издадено след задължително оспорване по административен ред (л.134). Поради това жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваният Акт за deregистрация по ЗДДС е издаден от компетентен административен орган (гл.инспектор по приходите при ТД на НАП-гр.С.) и в предвидената форма. Актът има мотивна и разпоредителна част, посочени са фактическите и правните основания за издаването му.

Съгласно разпоредбата на чл.106, ал.1 ЗДДС прекратяване на регистрацията (deregистрация) по този закон е процедура, въз основа на която след датата на deregистрация лицето няма право да начислява данък и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон е предвидил друго. По силата на чл.106, ал.2, т.2 ЗДДС регистрацията се прекратява по инициатива на органа по приходите, когато е последният установил основание за задължителна deregистрация или когато е налице обстоятелство по чл.176 от същия закон.

Разпоредбата на чл.176 ЗДДС се намира в Глава XXV на закона, в раздел "Отказ или прекратяване на регистрацията във връзка с данъчни нарушения". От тълкуването на посочените в чл.176 основания за deregистрация се налага извода за такова поведение на задължено лице, целящо извършване на данъчни нарушения, за които последното да бъде санкционирано. Законодателят е квалифицирал като данъчно нарушение и наличието на установени спрямо задълженото лице, но невнесени данъчни задължения в описателно посочените размери, несъпоставими с наличните му активи. Характерът на производството по чл.176, т.4 ЗДДС е санкционен, защото с оглед правната сигурност не следва да остава регистриран по ЗДДС данъчен субект, който не е в състояние да посрещне изискуемите си публични задължения. По отношение на такъв субект няма да е сигурно начисляването и внасянето на дължимия косвен данък, което от своя страна ще рефлектира върху правата на съконтрагентите му, на които той се явява доставчик.

Административният орган е мотивирал необходимостта от deregистрация на данъчния субект поради наличието на основанието по чл.176, т.4 ЗДДС, която преценка е правилна. Съдът намира, че указаното санкционно производството по правилно е

намерило приложение по отношение на жалбоподателя. Актът е издаден в съответствие с материалноправните разпоредби на закона, като констатираните при проверката обстоятелства са подведени към хипотезата на именно приложимата в случая разпоредба. Безспорно органът по приходите е обосновал тези обстоятелства с наличието на публични задължения, които не са внесени към датата на издаване на АДЗДДС.

Цитираното в акта правно основание за неговото издаване е наличието на обстоятелство по чл.176, т.4 ЗДДС, а именно: задълженото лице има публични задължения, събирани от НАП, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения. За да се разреши текущият правен спор, следва да се прецени каква величина се получава в резултат от съпоставката между активите и пасивите на задълженото лице. След това този резултат следва да се съпостави с размера на публични задължения, събирани от НАП. Сумите и на активите, и на пасивите следва да се преценяват към един и същ момент, за да се получат коректни резултати.

При проверката органът по приходите е взел данни за наличните активи на дружеството-жалбоподател от оборотна ведомост, която е изготвило и представило самото задължено лице. В нея фигурират активи на обща стойност 3 316 420,20 лв.

Вещото лице по ССЕ е установило друга стойност на активите, като се е мотивирало с обстоятелството, че при проверката е представена предварителна оборотна ведомост (ОВ), а за нуждите на експертизата му е представена окончателна ОВ. Вещото лице е установило разлики между двете ОВ в перата "Стоки", "Доставчици по аванси" и "Каса в лева", обективирани стойностите по съответните счетоводни сметки. Според ССЕ стойността на активите възлиза в различните варианти на 3 379 386,86 лв. без вземане предвид стойността на сградите като актив; или на 3 949 716,44 лв. при вземане предвид стойността на сградите.

Подлагайки на преценка експертното заключение по реда на чл.202 от Гражданския процесуален кодекс във вр.с чл.144 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът намира, че не следва да го кредитира, защото подходът на ССЕ е неправилен. Тази неправилност се разкрива в следните три направления:

На първо място. Съдът съобрази, че предназначението на оборотната ведомост като вторичен счетоводен документ е да отразява началните салда, оборотите и крайните салда на използваните в предприятието счетоводни сметки за определен период от време. ОВ се представя в табличен вид, в който по редовете са разположени използваните сметки, а по колоните са представени началните салда, дебитните и кредитните обороти и крайните салда. Всеки ред от ОВ се формира от началното дебитно или кредитно салдо на съответната сметка, оборотите по счетоводните статии, в които сметката е участвала през периода, и крайното салдо на сметката в последния ден от периода, като резултат от началните салда и оборотите. Чрез ОВ може да се направи бърз преглед на финансовото състояние на предприятието, като се проследят салдата и оборотите по съответните сметки. Чрез преглед на ведомостта могат да бъдат открити съществени несъответствия при счетоводното отчитане в предприятието.

При отчитане датата на поискване на счетоводните документи в хода на проверката (15.10.2021 г.), респ. дата на представяне на същите (28.10.2021 г.), резонно дружеството е представило оборотна ведомост за периода от 1 януари до 30 септември 2021 г., т.е. за деветмесечието на годината. Вещото лице е базирало

изводите си на окончателната ОВ, която обхваща периода 1 януари до 30 декември 2021 г., но въпреки това е посочило, че дава заключение за състоянието на активите и пасивите към 30 септември. Това е отразено на стр.14, ред 4 и ред 15; на стр.15, ред 5-6, а също ред 29 и ред 32 от заключението. Т.е. вещото лице е направило опит да "върне" моментното състояние на записванията към края на деветмесечния период, но вече с данните на ОВ, фигуриращи към края на финансовата година, за 12-месечен период. Тези данни обективно не могат да бъдат коректни, тъй като през трите месеца до края на финансовата година могат да се случат и очевидно са се случили събития, довели до различни резултати, респ. различни вписвания в счетоводните сметки. Именно тази динамика е от естество да изкриви резултатите от финансовите показатели на търговското дружество и обективно не може да залегне в основата на съдебния акт. Няма как валидно са се вземат предвид резултати от окончателната ОВ, и да се пренесат три месеца назад във времето.

Т.нар. окончателна ОВ е представена за пръв път в хода на съдебното производство. Наред с това самото съставяне на предварителна и окончателна ОВ са елементи от годишното счетоводно приключване на предприятието, чиито основни етапи са: 1. провеждане на годишна инвентаризация на активите и пасивите; 2. тестване на приблизителните счетоводни оценки – напр. оценка на вземанията по повод тяхната събираемост, обезценка на материалите и др.подобни; 3. отчитане влиянието на промените в обменните курсове по заключителен курс, представяне на непаричните позиции в чужда валута в преизчислени по валутния курс към датата на сделката; 4. приключване на сметките за разходите и приходите; 5. корекция на грешки и отразяване на събития, настъпили след датата на баланса; 6. съставяне на предварителна оборотна ведомост и отчет за приходите и разходите; 7. преобразуване на финансовия резултат за данъчни цели (по ЗКПО) и счетоводно отразяване на данъчните ефекти; 8. окончателна оборотна ведомост и оформяне на ГФО, включващ счетоводен баланс, отчет на приходите и разходите, отчет за парични потоци, счетоводна политика, отчет за управлението, приложения; 9. анализ за постигнатите през годината резултати и изготвянето на доклад за нуждите на управлението. Ето защо дори от терминологична гледна точка използваните от ССЕ понятия предварителна и окончателна ОВ не са коректни.

В допълнение следва да се посочи, че и разработения от в.л. вариант с вземане предвид на вписаните финансови показатели към 31 декември 2021 г. е некоректен, защото не държи сметка, че АДЗДДС е издаден не на 31.12.2021 г., а 14 дни по-рано – на 14.12.2021 г.

С още по-голяма сила това важи и за още по-късната дата на постановяване решението на Директора на ДОДОП. Съдът намира за неубедителна поддържаната в жалбата теза за приложимост на чл.142, ал.2 АПК. Това така, защото спорът в съдебното производство е дали именно към датата на издаване на АДЗДДС, а не към коя да е по-късна дата за жалбоподателя е било налице обстоятелството по чл.176, т.4 ЗДДС. В тази връзка следва да се отбележи, че в случай на възстановяване баланса между активите и пасивите на дружеството в един по-късен момент, това ще бъде предмет на друго административно производство.

На второ място. Вещото лице дало заключение за стойността на активите с включване на притежаваните сгради като ДМА. Този подход е напълно погрешен, защото в хода на проверката от съставената ОВ органът по приходите е съобразил всички ДМА по *балансовата* им стойност, като в жалбата не се съдържа оплакване за изключване специално стойността на сградите в обжалвания акт. Поради това не става ясно какво е наложило в ССЕ те да бъдат включени, като така се постига ефект на двукратното им записване, при това по фигуриращата в ОВ *отчетна* стойност от 570 329,58 лв. Последната е изключително

завишена и не държи сметка за начислените амортизации, за начисляване на които има данни както в представената при проверката ОВ, така и представената за пръв в съдебното производство ОВ, за която се твърди да е окончателна такава.

На трето място. За нито една от промените в записванията, направени в окончателната ОВ спрямо тази представена при проверката, не са представени доказателства, обосноваващи тези промени. За сравнение, в хода на данъчната проверка жалбоподателят е представил няколко декларации по повод записаните ДМА, придружени с описи и нотариални актове. В хода на съдебното производство никакви от това естество документи не са представени. Не са ангажирани и хронологии на съответните счетоводни сметки, от които да се проследи моментът на записване и стойността на процесните активи. Ето защо не може да се приеме, че настъпилите промени в счетоводните записвания са документално обосновани.

При това положение отговорът на спорният въпрос по делото се свежда до последиците от недоказването. Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото и по аргумент от нормата на чл.171, ал.4 от АПК тя е приложима когато на страната, носеща тежестта на доказване, са дадени указание че за факта не сочи доказателства. С разпоредителното заседание Съдът указва на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест да установи размера, естеството и произхода на всички свои задължения, относими към предпоставките за дерегистрация по ЗДДС, както и размера на своите активи и пасиви към момента на издаване на обжалвания Акт за дерегистрация по ЗДДС.

След като в настоящото производство жалбоподателят не ангажира доказателства за налични активи и вземания, които да нахвърлят задълженията му, той следва да понесе последиците от недоказването.

Неоснователен е доводът в жалбата за погрешно възприето от органа по приходите неизпълнение на задължения към бюджета, изразяващо се в невнасяне на задължения за ДДС за 45 данъчни периода, защото не това е основанието за предприемане на дерегистрацията му по закона. Соченото от жалбоподателя основание и релевираните връзка оплаквания за липса на системност в поведението му биха били относими към дерегистрация по чл.176, т.3 ЗДДС, а в поставения за разглеждане случай тя е предприета на основание чл.176, т.4 от същия закон.

Не са налице и сочените от жалбоподателя разминавания в стойността на активите му, изложени на стр.5, последен абзац и продължаващи на стр.6, първите пет абзаца от жалбата. Сумите фигурират в представената от самото задължено лице ОВ в хода на проверката и са коректно пренесени от нея.

Несподелимо е оплакването на жалбоподателя за неправилно изчислен размер на публичните му задължения, защото в направеното от него изчисление на стр.6 от жалбата последният е пропуснал да включи ДДС по РА № Р-22221515003481-091-001/04.11.2015 г. в размер на 35 704,62 лв. В същия ред на мисли, независимо от резултата от съдебното оспорване РА № Р-22221518007904-091-001/18.12.2019 г. (с определени задължения за ДДС в размер на 61 560,35 лв.) защото това задължение не е включено в сумата на публичните задължения, събирани от НАП, а твърдението за противното не намира опора във фактите по делото. Колкото до размера на публичните задължения, посочен в писмото на офис "М." при ТД на НАП-гр.С., той по никакъв начин не обвързва органа по приходите в производството по дерегистрация, защото последният в хода на проверката е направил самостоятелни фактически установявания. Извършил е проверка за размера на публичните задължения на жалбоподателя към датата на издаване на акта съобразно данните от данъчно-осигурителната му сметка на основание чл.87 ДОПК.

Ето защо следва да се приеме за безспорно установено, че задълженото лице има публични задължения, събирани от НАП, общата стойност на които надхвърля стойността на активите му, намалена с неговите задължения.

Преценката дали да предприеме посочената мярка – дерегистрация по ЗДДС в разглежданата

хипотеза на ЗДДС е на органа по приходите, който действа при условията на оперативна самостоятелност, а това предопределя обхвата на съдебната проверка. Съгласно чл.169 АПК във вр.с § 2 от ДР на ДОПК при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, Съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Актовете, които административният орган е овластен да издава по свободна преценка, не са изключени от проверката за законосъобразност, а самото упражняване на правото на свободна преценка е подчинено на изискванията акта да е издаден в границите на компетентността на органа и съобразно с целта, за която му е предоставена. Въпреки предоставеното от закона право на действие при оперативна самостоятелност, актът се проверява по съдебен ред за неговата законосъобразност, а тя, освен преценката дали органът не е нарушил съответните законови рамки, включва в себе си и отговор на въпроса дали той не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона. Проверка се дължи и относно спазването на принципите на административния процес и особено принципите на законност и пропорционалност (съразмерност).

При преценката си дали данъчен субект с публични задължения, по-големи от редуцираните с другите му задължения активи, да остане регистриран със специалната регистрация по ЗДДС, органът по приходите е съобразил, че това е източник на опасност от загуба на данъчни приходи. Поради това прекратяването на регистрацията по ЗДДС на дружеството е съобразено с целите на глава XXV от ЗДДС.

Като е обосновал наличието на основания за дерегистрация по ЗДДС на жалбоподателя с обстоятелството по чл.176, т.4 ЗДДС, органът по приходите е постановил един законосъобразен данъчен акт. Жалбата против него е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи, като в полза на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП се присъди такова възнаграждение, определено по реда на чл.8, ал.3 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 500 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1, предложение последно вр.с чл.83, ал.4 и чл.161, ал.1, изречение трето от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Алегро 2000" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.Б., срещу Акт за дерегистрация по ЗДДС № 220992104105240/17.12.2021 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 424/21.03.2022 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА "Алегро 2000" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

